

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L 1.750

Letna naročnina L 3.500

Letna inozemstvo L 4.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXIV. - Štev. 4 (1186)

Gorica - četrtek, 27. januarja 1972 - Trst

Posamezna številka L 80

Naš odnos do katoliškega tiska

Vsakdanje življenje dokazuje, da ima tiskana beseda silen odjek in mogočen vpliv. Prav ob tem spoznanju pa vsakogar, ki res ljubi Cerkev, prevzame trpko občutje ob ugotovitvi, da premnogi naši rojaki, čeprav kristjani od rojstva dalje, ki bi se čutili užaljeni, ko bi se jim reklo, da to niso več, mirno naročajo, kupujejo in prebirajo časopise, revije, brošure in knjige, ki prezirajo ali smešijo vero, rušijo moralno ter se norčujejo iz verskih svetinj, katerim se imamo zahvaliti, da smo se do danes ohranili na enem najbolj občutljivih področjih slovenske zemlje.

Mnogi naši verniki še dosti redno zahajajo k nedeljski službi božji. Tam tudi slišijo božjo besedo, ki jo duhovnik izpred oltarja posreduje. Potem se vrnejo domov. Tam jih že čaka časopis, na katerega so naročeni. Če je dober, bo božjo besedo, ki je bila v cerkvi oznanjena, še potrdil in podkrepil. Če je pa slab, kdo si upa trditi, da bodo ostali Bogu in Cerkvi zvesti?

Duhovnik jim govori le enkrat na teden, nasprotni časopis pa morda vsak dan. Ni treba biti prerok, kdo bo zmagal v tem neenakem boju. Kdor gre v mlín, ga nujno moka pobeli; vsak dimnikar je črn od saj, saj ima neprestano z njimi opravka. Kako bi moglo biti drugače s kristjanom, ki redno bere slab ali protiverski tisk? Začel bo misliti, govoriti in ravnati kot to misli časopis, revija, knjiga, ki jih prebira.

PODALJŠANA DUHOVNIKOVA ROKA

V Očenašu pogosto izgovarjamo prošnjo: »Pridi k nam tvoje kraljestvo.« Toda, koliko se jih zaveda, da prihaja v sedanjih časih božje kraljestvo še bolj kot po duhovnikovem glasu po dobrem tisku? Ta je podaljšana duhovnikova roka in ojačena duhovnikova beseda.

Duhovnik oznanja resnico, pravico, ljubezen do bližnjega, zvestobo dolžnosti; uresničiti skuša načelo sv. Avguština, ki je dejal: »Naš temeljni zakon je resnica, naše vodilo ljubezen, naš cilj uživanje Boga v večnosti brez konca.«

Tudi katoliški tisk ima iste ideale: oznanjati hoče resnico, čeprav je včasih boleča; brani pravico, zlasti ko gre za revne in zapostavljene; spodbuja k dejavni medsebojni ljubezni, ki se kaže ne v lepih besedah, temveč v dobrih delih; glasnik hoče biti nadnaravnega sveta, zvočnik cerkvenega načelstva, njegovih nauk, vzpodbud in opominov, opora vsem plemenitim naporom, ki jih kristjani doprinašajo za rast božjega kraljestva na zemlji.

Zal pa jih je med nami mnogo, premnogo, ki zvedo o tem božjem kraljestvu, kateremu pravimo Cerkev, le iz posvetnega tiska, ki pa o njej poroča predvsem tedaj, če se v Cerkvi zgodi kaj neprimernega. Način pisanja tega tiska je do Cerkve dosledno kritičen, če že ne neprijazen, čeprav si skuša vedno nadeti videz nepristranosti. Ta tisk je zavestno ali nezavestno v službi Satana, ki se v polni meri zaveda, da so sredstva javnega obveščanja najbolj učinkovit način odvrniti ljudi od Boga.

KAKO NAJHITREJE UNICITI CERKEV?

Pariški katoliški dnevnik »La Croix« je pred časom objavil zgodbo, ki naj bi bila francoske vernike opozorila na žgoči problem dobrega, zlasti katoliškega tiska.

Lucifer, poglavar pekla, je sklical svoje najozje sodelavce na sejo. Predmet pisma je bil: »Kako najhitreje uničiti Cerkev?« Odgovori so bili: poslati kristjane v koncentracijska taborišča, sejati mednje razdor in krive vere; znanost usmeriti zoper vero; mladino zapeljati k nečistovanju in uživanju mamil.

Toda Luciferju se ti predlogi niso zdeli dovolj učinkoviti. Dejaj, da so bili v 2000-letni zgodovini Cerkev že ponovno preizkušeni, a brez posebnega uspeha. Povzdigi

nil je svoj glas in rekel:

»Tovariši! Danes potrebujemo predvsem tisk, in to tak tisk, ki bo počasi, neopazno in premišljeno spremenil mišljenje katoličanov. Ne bomo več pobijali duhovnikov, pač pa jim jemali dobro ime; ne bomo naravnost zavračali cerkvenega nauka, pač pa smešili nazore Cerkev; ne bomo se zaletavali v krščanski zakon, pač pa povečevali prednost razporeke; ne bomo pisali zoper čistost, pač pa s simpatijo prikazovali spolno izživiljanje, zakonsko nezvestobo, goloto v oblačenju; o Cerkvi bomo pisali čim manj. Bralci naj dobijo vtis, da je silno nazadnjaška ustanova, nevedna našega zanimanja.«

KRISTJAN V SLUŽBI SATANA

Ta Luciferjev načrt se vse 20. stoletje v polni meri izvaja. Satan je k tisku priključil še radio, kino, gledališče in televizijo. Mazzini je že v svojem času podčrtal pomen tiskane besede z mislijo: »Beseda je gospodar sveta. Gorje, kadar se zlorablja za laž, za zmoto, za podporo hudobij!«

To se danes v polni meri dogaja. Pri tem imajo kristjani svojo veliko skrivnjo, ko podpirajo veri nasproten tisk. Ne samo, da uničujejo v sebi božje kraljestvo, temveč pomagajo Statnu, ki se neprestano prizadeva, da bi v Cerkvi udaril njenega ustanovitelja Jezusa Kristusa. Prav njim veljajo besede, ki jih je že škof Ketteler iz Mainzja svoj čas izrekel: »Tisti, ki mu ni mar za katoliški tisk, nima pravice, da bi se imenoval otrok katoliške Cerkev.«

OPREDELITI SE JE TREBA

Če torej res še kaj damo na svoje katoliško prepričanje, na svoj božji izvor in na svoj večni cilj, tedaj se brez pridržka oklenimo tistih, ki nam edini lahko zagotovijo srečno večnost: Cerkev, njenih glasnikov in njenega tiska.

Mi Slovenci na Tržaškem in Goriškem nismo ravno revni na katoliškem tisku. Le vse premalo ga cenimo. Že nekaj let je opaziti nenehen osip na naročnikih. Starejši umirajo, mlajši pa nočejo stopiti na njihovo mesto. Kam to vodi? V splošno versko pa tudi narodno brezbriznost.

Bolniku, ki noče več živeti, ni več rešitve. Bojim se, da se nekaj takega dogaja z nami. Ne pričakujmo čudežev! Čudež lahko izvedemo le sami. Vrnimo se k virom svojega verskega, moralnega in narodnega zdravja: odprimo na široko vrata slovenskemu katoliškemu tisku!

J. JK.

Dr. Štoka pri direktorju tržaške pošte

Te dni je pokrajinski direktor tržaške pošte dr. Pavan sprejel deželnega svetovalca dr. Štoka in imel z njim daljši razgovor glede raznih problemov poštinih uradov na Tržaškem. Predvsem je bil govor o vprašanju oseba poštne urada v Sv. Križu v zvezi z uporabo slovenskega jezika. Pokrajinski direktor dr. Pavan je obljubil svoje globlje zanimanje in posredovanje, da bi čimprej prišlo do ustrezne rešitve vprašanja. Dr. Štoka je pokrajinskemu direktorju predložil nujnost, da se v vseh uradih tržaške pošte nudi slovenskim ljudem možnost posluževati se svojega materinega jezika, kar končno predvidevajo tudi določila Londonskega sporazuma.

Smrt deželnega svetovalca

V torek 25. januarja so v Pontafllu pokopali deželnega svetovalca Furlanskega gibanja inž. Schiavija, ki je bil tudi predsednik te furlanske politične grupacije. Velika množica ljudi, med katerimi predstavnik oblasti in strank, se je poslovila od pokojnika, ki je bil zelo sposoben politik in izredno delaven mož. Nit življenja se mu je pretregala pri 43. letu, ko je bil pri najboljših močeh. V deželnem svetu se je večkrat zavzel tudi za probleme slovenske narodnostne skupnosti.

Nova gospodarska velesila

ŠTIRJE NOVI V EGS

Vel. Britanija. Njena površina znaša 229.884 kv. km, prebivalcev pa ima 54.021.500. Razpolaga z močno jeklarsko in električno industrijo kakor tudi z velikimi rudniki premoga. Glede ladjedelnic je med prvimi na svetu. Njena trgovska mornarica šteje 3.858 ladij s 23 milijoni ton. V tekstilni industriji zaposluje 690.000 delavcev.

Irska. Je to republika, ki si je priborila svojo neodvisnost od Velike Britanije leta 1922. Zaradi zagrizenosti protestantskih priseljencev iz Skotske je šest severnih grofov, Ulster imenovanih, še naprej ostalo pod Vel. Britanijo, kar danes slednji povzroča težak glavobol. Irci so v teku stoletij skoraj pozabili svoj gaelski jezik in se oklenili jezika svojih zavojevalcev Angležev. Irska meri 68.870 kv. km (tri Slovenije), šteje pa 2.900.000 prebivalcev. 32 % prebivalstva se bavi s poljedelstvom; močno je razvita tudi živinoreja. Svetovni sloves uživa industrija irskih likerjev in piva, ki je skoraj vsa osredotočena okrog irskega glavnega mesta Dublina. Trgovska mornarica razpolaga z 98 ladjami, kar znaša 164.000 ton.

Danska. Država je ustavna kraljevina s parlamentom, ki se obnavlja vsako četrto leto. Danska ima 4.900.000 prebivalcev, površi-

na pa znaša 43.069 kv. km. Moč Danske sta živinoreja in poljedelstvo. Močna je tobačna industrija, čeprav Danska ves tobak uvažata. Pomembna je tudi industrija koles. Zaradi ravninskega značaja dežele se Danec že kot otrok začne prevažati s kolesom. Trgovska mornarica šteje 1.194 ladij s tri in pol milijoni ton.

Norveška. Tudi ta skandinavska država je ustavna kraljevina. Smrekovi gozdovi ji nudijo neizčrpen vir za izdelovanje papirja, ki je eden glavnih izvoznih artiklov. Zelo je razvita živinoreja, na visokem severu med Laponci pa prevladuje severni jelen. Največji vir dohodkov za Norveško pa pomeni ribolov. Leta 1968 so npr. ujeli in predelali tri milijone ton rib. Med njimi so najbolj znane slanik, polenovka, sardela, vretenica (sgombro).

Dodajmo k tem podatkom še statistiko o številu katoličanov v EGS. V Italiji jih je 53.500, v Franciji 48.328.000, v Belgiji 8.600.000, na Nizozemskem 5.141.917, v Luksemburgu 315.475, v Vel. Britaniji 4.829.860, v Zahodni Nemčiji 31 milijonov, na Irskem 2.673.473, na Danskem 25.897 in na Norveškem 7.864. Več kot polovica prebivalstva v EGS se torej prišteva h katoliški Cerkvi. Razumljivo zato, da tudi vatiškanski krogi s pozornostjo sledijo političnemu in gospodarskemu dogajanju v teh državah.

Krivičen proces v Leobnu

Ta četrtek 27. januarja se je moral zagovarjati pred okrajnim sodiščem v Leobnu na avstrijskem Štajerskem predsednik društva »Slovenska mladina« Borut Marijan Sturm. Obtožen je, da je zlobno poškodoval tujo lastnino in žalil predstavnika javne oblasti.

26. oktobra 1970 je »Komite za odkrivanje prikritih konfliktov« v nekaterih krajih na Južnem Koroškem dodal nemškimi napisom še slovenske, kar bi po državni pogodbi že davno morale stoniti avstrijske oblasti. V zvezi s to akcijo je bil Marijan Sturm obtožen, da je v Ziljski dolini pri-pisal imenu Hermagor slovensko inočačo

Smohor. Ko so bili konec decembra 1970 v Celovcu 2. Koroški kulturni dnevi, je Sturm opozoril občinstvo na prisotnega državnega policaja, ki da ga je bil zasliševal z metodami, ki so znane iz Hitlerjevega Tretjega rajha.

Zaradi teh dejstev je sodišče sestavilo ebtožnico in določilo dan razprave za 10. marec 1971. Slovenska javnost tako v zamejstvu kot v Sloveniji pa je odločno reagirala. V Ljubljani so študentje na dan razprave hoteli demonstrirati pred avstrijskim konzulatom, za proces pa so se pričele zanimati tudi tuje tiskovne agencije. Vse to je sodišče nagnilo, da je proces odložilo za nedoločen čas. Ker je likratu Sturmov odvetnik zahteval, da se mora sedež procesa zaradi pristranosti celovskega sodišča prenesti na Dunaj, je prišlo do sklicanja novega procesa, a ne na Dunaju, temveč v Leobnu.

Slovenska javnost je ogorčena. Nezaslišano je, da hočejo v Avstriji soditi človeka, ki je s pripisom slovenskega krajevne imena samo opozoril avstrijsko oblast, naj že vendar enkrat začne z izpolnjevanjem 7. člena avstrijske mirovne pogodbe. Medtem ko avstrijska oblast še niti enkrat ni odkrila skrunilcev napisov na slovenskih spomenikih in nagrobnikih, pa je znala takoj poiskati tiste, ki so se drznili dodati k nemškemu še slovensko ime.

Proces proti Sturmju ima izrazito političen značaj. Ustrahoval naj bi tiste slovenske kroge, ki se vedno bolj narodno osveščajo, ostale Slovence na Koroškem pa preplašil in prisilil k molku. Gre za odkrito potuho koroškim nacistom in za grobo teptanje demokratičnih načel. Upor irskega prebivalstva zoper angleške nasilnike in Bengalcev Vzhodnega Pakistana zoper svoje tlačitelje pa priča, da narodnih in človeških pravic ni mogoče zadušiti s policijo, vojsko, koncentracijskimi taborišči in sodišči.

Če bo Marijan Sturm res obsojen, bo Avstrija vsej Evropi dokazala, da ni zmožna reševati manjšinskega vprašanja in da je še vedno prežeta nacističnega duha.



Predsednik britanske vlade Edward Heath (na sliki v sredi) je bil 22. januarja, ko se je pripeljal pred palačo Egmond v Bruslju, da podpiše pristop Vel. Britanije k Evropski gospodarski skupnosti, žrtev svojevrstnega napada: 31-letna Marie Louise Kwiatkowski, nemškega pokolenja pa živeča deloma v Stockholmu in deloma v Londonu, je vrgla v lice predsednika Heatha stekleničico črnila, ki mu je pomazalo lice in oškropilo obleko. Heath se je moral na hitro preobleči. Čez eno uro je v novi obleki prisostvoval podpisu pogodbe, kot je razvidno iz slike

Slovensko prosvetno delo na Tržaškem

III.

Na prosvetnih prireditvah društev, ki so vključena v Slovensko prosveto na Tržaškem, večkrat nastopajo tudi člani *Radijskega odra* tako z recitacijami, z bralnimi predstavami, kot napovedovalci in podobno. V preteklem letu so nastopili domala v vseh župnijskih prosvetnih društvih razen v škedenjskem.

Kot razveseljivo dejstvo moramo še omeniti gostovanja glasbenih in dramskih prosvetnih skupin iz Slovenije, seveda samo v večjih domovih, da jim je mogoče kriti stroške za potovanja.

Glavna in največja prireditev Slovenske prosvete pa je *tabor na Repentabru* vsako leto navadno v juniju. Na zadnjem junjskem taboru je največ nastopala mladina. Peli so in igrali, recitali, rajali in godli. Prireditev je bila posvečena petindvajsetletnemu delovanju Slovenske prosvete na Tržaškem. Govornik (prof. Jože Peterlin) je prikazal to delavno pot od ustanovitve do srebrnega jubileja. Tabora so se udeležili predstavniki prosvete iz Slovenije, sorodnih organizacij iz zamejstva, mnogi župani in predstavniki Cerkve s Tržaške in Goriške ter drugi izvoljeni zastopniki.

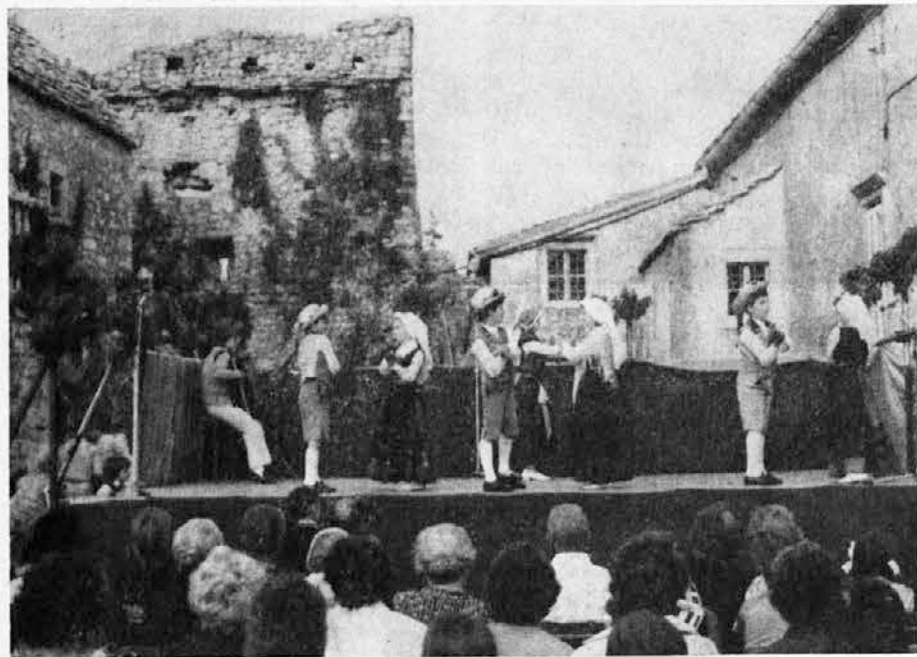
Ob tem pregledu ne smemo pozabiti družinske revije *»Mladika«*, ki je 1971. leta zaključila petnajsto leto izhajanja. V teh letih je pognala korenine. Če lahko ugotovimo, da prihaja na primer v Mačkovi 40 izdovodov, in tržaško predmestje Rojan 60 izdovodov, na kraško planoto Opčine 40 izdovodov in potem po vrsti v vse kraje v naši deželi, potem smemo trditi, da je v petnajstih letih v skrbno izbrani lepi slovenski besedi, v oznanjanju ljubezni do doma in do materine govorice, v poskusih mladih pesnikov in pisateljev,

zraslih na teh tleh in še in še... opravljala važno poslanstvo. Mislimo, da lahko rečemo našim ljudem, naj podpirajo to svojo revijo tudi v novem petnajstletju. Mladika je tudi izdala več knjig, kot npr. predavanja v Dragi, pesniške zbirke in drugo.

V začetku smo rekli, da prebiramo taka naštevavanja in poročila z neko običajno hladnokrvnostjo, pa bi upali na koncu zapisati, da je to delo porojeno iz velikanskih žrtev naših ljudi, ki so zidali domove in jih vzdržujejo. Poleg teh materialnih žrtev pa so tu še žrtve naših prosvetnih delavcev, ki ni noben plačan za svoje delo, ampak vsak rad in z velikim navdušenjem v prostih urah posveča svoje sposobnosti prosvetnemu delu.

Veseli smo, da je to resnično nesebično delo v zadnjem času spoznala tudi Slovenija in tudi uradne prosvetne organizacije, a da je še vedno potreben tisti korak, ko bo tudi za Slovenijo vsako prosvetno in kulturno delo, pa naj ga opravlja ta ali ona ideološka skupina, cenjeno povsem enako. Prosvetni in kulturni delavci pa bodo gotovo tudi v nastopajočem letu v okviru Slovenske prosvete razvili delovanje do najvišje mere in gotovo se bo v to prosvetno skupnost vključilo kar največ zamejskih Slovencev.

Opomba uredništva. Pregled o slovenskem prosvetnem delu na Tržaškem, ki smo ga objavili v zadnjih številkah naše lista in ga danes zaključujemo, bi moral prvotno iziti v koledarju Goriške Mohorjeve družbe za leto 1972. Ker pa je bil koledar že v tisku, ko je bil ta pregled uredniku koledarja izročen, smo smatrali za primerno, da ga objavimo v našem listu, ker bi bilo škoda, če bi prispevek obležal neuporabljen v kakšnem uredniškem predalu.



Folklorna skupina iz Boršta pleše na taboru Slovenske prosvete na Repentabru

Pravica do življenja

Italijanska škofovska konferenca je nedavno objavila zelo važen dokument, ki obravnava vprašanje uzakonjenega splava, katerega bi rade nekatere politične stranke uvedle tudi v italijansko zakonodajo. Sklicujoč se na sv. pismo izjavljajo italijanski škofje takoj na začetku omenjenega dokumenta, da je Bog že od vsega početka človeško svobodo omejil z zahtev, da mora človek spoštovati življenje svojega brata.

Doživljamo največjo neskladnost sedanjega časa: obsoja se vsak poskus mučenja, zatiranja in nasilnega uničenja življenja, toda ko gre za premissljeni splav, večina noče niti slišati, da gre za uničenje človeškega življenja na njegovem početku. Odkod to neskladje in protislovje? Gre predvsem za politične nagibe. Izvoljeni predstavniki ljudstva hočejo z uvedbo splava pridobiti zase glasove tistih, ki bi se radi s pomočjo splava brez kazni, ki jo sedanja italijanska zakonodaja predvideva, rešili nezaželenih otrok.

Vendar bi morale oblasti prav glede splava biti in jasnem, da je poslanstvo oblasti tudi na civilnem in ne samo moralnem področju ščititi vsakogar, ki živi, pa ne samo že rojenega, temveč tudi ti stega, ki je še v materinem telesu.

Naj bo izid parlamentarne razprave o splavu tak ali drugačen, italijanski škofje že danes opozarjajo, da civilni zakon ne more nadomestiti ali odpraviti moralnega. Premišljeni splav ostane v moralnem redu vedno zločin, saj vključuje krivico in nasilje zoper najbolj slabotne.

Verniki naj bi ob vprašanju legalizirane splava nikdar ne pozabili, kaj pravi peti božja zapoved. Zato naj se bolj za-

vedajo smisla odgovornega očetovstva, pomagajo nezakonskim materam, da se polnopravno vključijo v družbo, v primeru težke nosečnosti bodočih mater pa zaupajo v strokovno usposobljenost zdravnikov in božjo pomoč.

S TRŽAŠKEGA

Sv. Ivan

V nedeljo 16. januarja je bil gost naše župnije p. Jože Cukale, misijonar v Indiji. Maševal je in pridigal ter nam predočil versko življenje v indijskih misijonih.

Po maši nam je prikazal v Marjinem domu razne diapozitive iz Indije. Za uvod nam je povedal marsikaj o življenju Indijcev in o delovanju misijonarjev, misijonskih sester in pomožnega osebja, ki se žrtvujejo za to podhranjeno in ubožno ljudstvo. Poldrugo uro smo pozorno sledili zanimivemu razlaganju g. patra in zapustili dvorano navdušeni za misijone. Prisotni smo se prisrčno zahvalili govorniku, mu voščili srečno vožnjo v Indijo ter obilo uspeha v širjenju Kristusovega nauka. - E. F.

Delovanje Slov. kult. kluba

V soboto 15. decembra je predaval v Slovenskem kulturnem klubu v Trstu dr. Slavko Tuta. Pred številnim mladim občinstvom je ponovil izpolnjenost predavanja o drugem tržaškem procesu, ki je že decembra lani vzbudilo veliko priznanje zaradi objektivnosti, poznanja snovi

Ledene rože

VI.

Sredi zime smo, pa se mi nabira toliko »ledenih rož«, da je ena sama na teden kar premalo. Vendar naj ostanem vsak teden le pri eni.

To pot poklanjam »ledeno rožo« skupini slovenskih književnikov, ki trdijo o sebi, da so pisatelji, pesniki, kritiki in ne vem kaj še. Toda so le pisarji, ki na žalost pišejo v slovenskem jeziku. O tej skupini so koroški akademiki, ki študirajo na uni verz v Ljubljani in so včlanjeni v »Klubu koroških študentov«, objavili protest, v katerem pravijo med drugim:

»Odločno protestiramo proti malodušnemu, razkrajajočemu pisanju nekaterih slovenskih publicistov v matični državi o nacionalnem vprašanju sploh in posebej o položaju in življenjski perspektivnosti Slovencev sklenjenega slovenskega ozemlja. Za sedaj imenujemo le naslednja imena: Taras Kermauner, Marijan Kramberger, Dušan Pirjevec in Dimitrij Rupel.

Njihovo sovraštvo do slovenske tradicije in činično izražanje o ideji humanizma je nekaj izredno negativnega. Omenjamo le Probleme, ki so že nekaj časa glavno zbirališče piscev takega duha. Žal so Probleme potegnili za seboj tudi mariborske Dialoge, ki bi se kot revija slovenskega obmejnega mesta morali zavedati svojih nalog in dolžnosti. Zelo glasni so bili pisci takega duha tudi na srečanju slovenskih književnikov v Statenbergu 24. septembra tega leta. Odločni ugovori Janka Messnerja in Branka Rudolfa v Naših razgledih ter Borisa Pahorja v Tržaški reviji Zaliv kažejo, da se precejšen del slovenske javnosti s takim pisanjem ne strinja. Trenutni višek te duhovne zmedenosti pa dokumentira Marijan Kramberger s svojo razpravo Poskus drugačne ljubezni do Slovencev, ki je izhajala v Sodobnosti od 8. do 11. številke. Dobro poznamo to "drugačno ljubezen do Slovencev", ki nam jo razkriva Kramberger, poznamo jo zelo dobro iz številne publicistike imperialističnih potujevalcev z ozemlja narodov okrog nas, do vseh potankosti skrbno izdelano v publicistiki germanizatorja: "Mi vas bolj ljubimo kakor vaši kulturno politični vođitelji. Postanite Nemci in mnogo hudega vam bo prihranjeno." Ljubezniva grožnja. Ta razprava dokumentira izredno zgodovinsko nevednost teh piscev. In kam s trditvijo o "privilegiranem položaju Slovencev v zamejstvu nasproti Slovincem v matični državi zaradi tega, ker imajo možnosti postati mnogonacionalni"?

Svoj protest so koroški študentje izglasovali na letni skupščini svojega kluba dne 3. decembra 1971. Ljubljansko »Delo« ga je objavilo dne 16. januarja 1972.

Kot zamejci se koroškim študentom pri njih protestu popolnoma pridružujemo. Pri tem prosimo organizatorje gostovanj pisateljev in pesnikov, ki iz Slovenije prihajajo k nam v zamejstvo, naj podobnih ljudi, za božjo voljo, ne pošiljajo med nas, kot se je zgodilo lansko leto. Če so ljudje doma presiti, ker jih morda režim pita s previsokimi honorarji, smo mi že zmeraj željni lepe in pristne slovenske besede, ki bi nam vlivala poguma v našem vsakdanjem življenju in ljubezni do slovenske tradicije in do slovenske domovine. To so pa takile pisarji že zavrgli za skledo ponarejenega svetovljanstva.

(r+r)

iz osebnega doživljanja in odličnega podajanja.

V soboto 22. januarja je bila ob 17^h prva učna ura plesnega tečaja, ki ga vodi prof. Suhadolčeva. Zvečer ob 19. uri pa je bil običajni sobotni večer. Predavala je prof. Zora Rebula o tem, kako naj mladina najde ljubezen do življenja.

SLOVENSKA PROSVETA IZ TRSTA

vabi na

spominsko proslavo

v počastitev goriškega slavčka

SIMONA GREGORČIČA

v nedeljo 30. januarja ob 17. uri

v Kulturnem domu v Trstu

Na proslavi sodeluje okoli 200 pesnikovih rojakov iz Kobarida z mešanim zborom, otroškim zborom in zborom recitatorjev ter orkestrom študentov glasbene akademije iz Ljubljane pod vodstvom Avgusta Ipavca.

Vstop samo z vabili, ki jih je dobiti na sedežu Slovenske prosvete, ul. Donizetti 3/I, vsak dan od 16. do 19. ure, v nedeljo pa od 11. do 13. ure. - Telefon 768.189.

Mesec za katoliški tisk

BOŽJE MISLI IN NAŠ TISK

»Od tedaj je začel Jezus oznanjati in opominjati: Spreobrnite se...« (Mt 4, 17).

1. - Kaj pomeni ta lepa slovenska beseda »spreobrniti se«? Pomeni istočasno: obrniti se od in obrniti se k. Spreobrniti se pomeni torej za kristjana, da mora pustiti slabo in delati dobro, obrniti se k Bogu in zapustiti greh.

2. - To je hitro reči, a zelo počasi dozoreva v naših srcih in v razumu. Naš razum potrebuje — poleg milosti razsvetljenja — tudi zdravih, božjih misli, da jih preveri v sebi in se potem po njih odloči za Boga.

3. - Toda kje dobiti zdrave, božje misli? Samo v dobrem katoliškem tisku. V slabem, brezvernem ali celo protiversem tisku bomo dobili samo snetljivo, vražje seme, iz katerega bo pognal edinole hudičev klas nevere.

4. - Praktično: spreobrniti se danes pomeni tudi vrniti se k temu, kar smo: če smo krščeni v katoliški veri, je pač naravno, da beremo katoliški tisk. Sicer niti značajni ljudje nismo, kaj šele kristjani. Vsaj tisto malo, kar še sploh beremo, naj bo kleno, zdravo, božje seme! Kar sejemo, to bomo želi!

K. I.

BESEDE ŽIVLJENJA

POGOJI, DA BOMO »NASIČENI«

Malokdaj so vsa tri nedeljska berila tako »na isto struno uglašena« kot v bogoslužju besede na četrto navadno nedeljo.

Prvo berilo: »Iščite Gospoda vsi ponižni v deželi, ki vršite njegovo pravico« (Sof 2, 3).

Drugo: »Kar je na svetu nespametnega, si je Bog izvolil...« (1 Kor 1, 27).

Tretje: »Blagor lačnim in žejnim pravice...« (Mt 5, 6).

1. - Gospoda iščemo samo v toliko, v kolikor vršimo njegovo pravico, oz. njegovo voljo, njegove zapovedi. Vse drugo je iskanje nas samih — in kar bomo našli, bo samo naša revščina in praznota.

2. - »Vsi ponižni« — in »kar je nespametnega«, je Bogu všeč. Njemu ne ugaja naša ošabnost, tj. naše bogastvo in tista »modrost«, zaradi katere so prazne slovenske zibelke na Primorskem.

3. - Lačni in žejni pravice so tisti, ki jih boli vsa ta naša verska in moralna revščina. Če bomo vsak na svojem mestu delali za odpravo teh najhujših krivic proti Bogu in proti lastnemu narodu, bomo nekoč »nasičeni«.

K. I.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Umril je glasbenik Štefan Kovač

Ko sta naša dva pevska zbora »Mirko Filej« in »Ljube Bratuž« gostovala v koprski stolnici z božičnim koncertom v nedeljo 9. januarja, je bil njih prijazen mentor stolni dirigent Štefan Kovač. Lepo so se z njim porazgovorili in bil je navdušen, ker je zbor »Ljube Bratuž« izvajal tudi njegove božične pesmi. Toda danes Štefana Kovača ni več. V četrtek zjutraj 20. januarja je nenadoma umrl. Slučajno sem tisti dan bil v Kopru in sem se zglasil tudi v župnišču. Prva novica, ki so mi jo povedali, je bila: Štefan Kovač je danes zjutraj umrl. Zadel ga je srčna kap. Nisem mogel verjeti prav zato me, ker smo ga videli zdravega in polnega življenja le deset dni prej.

Pokojni Štefan Kovač se je imenoval pravzaprav Ivan Šček in je bil sorodnik pokojnega duhovnika in politika Virgila Ščeka. Rodil se je v Vipavi pred 47 leti. Bil je poročen in imel dva otroka. Zadnja leta je poučeval glasbo na gimnaziji in glasbeni šoli v Kopru. Tu je prevzel tudi mesto pevovodje stolnega zbora. Izven šole se je udeleževal kot moderen komponist predvsem liturških pesmi. V tem oziru je nadaljeval tradicijo svoje sorodnice Brede Ščekove.

Pogreb pokojnega Ivana Ščeka je bil v Vipavi preteklo soboto popoldne. Pogrebno mašo je opravil škofov tajnik Pirih; z njim sta somaševala brata Rafko in Staneko Premrl, ki sta oba doma iz Vipave. Med mašo je na koru veličastno prepeval koprski stolni zbor; domači vipavski zbor se je pa poslovil od pokojnika z žalostin-kami pred domačo hišo, v cerkvi in na pokopališču. Tu je pokojnemu Kovaču v

spomin in slovo spregovoril kulturni delavec Joško Premrl. Poudaril je, da je bil pokojni vzoren laik v duhu sedanje pokoncilske Cerkve. To je gotovo največja pohvala za laika v današnjem času.

K. M.

Sobratu g. Maliču v spomin

Katoliški glas je že poročal o pokopu salezijanskega duhovnika g. Jožeta Maliča, ki je našel svoj zadnji dom na pečanskem pokopališču pri Sovodnjah 16. januarja. S svoje strani želim dodati še nekaj podatkov, ki naj dopolnijo sliko o liku goriškega rojaka.

Leta 1903 je v Ljubljani z večnimi obljubami dokončno potrdil svojo odločitev, da bo vse življenje deloval kot član salezijanske družbe. Pet let nato je v Ivriji prejel mašniško posvečenje. Prvih 15 let duhovništva je preživel v Sloveniji, nadaljnjih deset let na skrajni točki Južne Amerike v čilskem mestu Punta Arenas, nato se je vrnil v Slovenijo, kjer je ostal novih 15 let. Življenjska pot ga je za nekaj časa zanesla v Chioggio, zadnjih 13 let pa je deloval v zavodu Manfredini in kraju Este pri Padovi. Tam se je tudi v četrtek 13. januarja srečal s smrtjo.

Tamkajšnji sobratje in gojenci so se sledečo soboto na izredno toplem načinu poslovili od dragega pokojnika. Somaševalo sv. daritev je opravilo kar 24 duhovnikov. Navzočih je bilo okrog 300 gojencev. Za prisotne Slovence je bila pogrebna maša veliko doživetje. Obe šoli: licej in srednja šola sta prekinili pouk, da so se dijaki lahko udeležili pogrebnih obredov. Misel na vstajenje in zahvalna pesem sta vse navzoče globoko pretresla. V tem zavodu, ki ga je, prvega na Beneškem, ustanovil še sv. Janez Bosco, je na vsak korak čutili, da je ustanoviteljev duh še vedno živ.

Po pogrebnih svečanostih je pok. g. Jože Malič nastopil svojo zadnjo pot na Goriško. Sprejela ga je domača zemlja, ki jo je vse življenje tako ljubil in v kateri bo čakal vstajenja.

Jože Peterlin SDB

Reorganizacija grških semenišč

V grški pravoslavni Cerkvi je prišlo do važne spremembe. Doslej je za šolanje in vzgojo novih duhovnikov skrbela država. Sedaj je država prepustila semenišča cerkvenim oblastem, ki so že postavile posebno stalno komisijo, ki bo poskrbela za reorganizacijo semenišč. Vzgoja v semeniščih naj pospešuje živ stik z Bogom, čut odgovornosti, sodelovanje, medsebojno spoštovanje. Pokaže naj Kristusovo delovanje v dušah. Pastoralno delo mora biti posodobljeno.

Koncert Tržaškega baročnega ansambla

»Tržaški baročni ansambl«, ki je nastopil v petek 21. januarja na pobudo »Glasbene mladine iz Gorice« v palači Attems, sestavljajo Miloš Pahor, ki igra flavto in kljunasto flavto, Giovanni Sperandio je oboist, Nereo Gasperini igra čelo, Dina Slama pa čembalo. Ansambl je torej že po svojem sestavu zvočno »zgovoren«. Nastal je že pred sedmimi leti in redno nastopa. Jedro ansambla je pravzaprav duo Pahor-Slama (V Gorici smo ga imeli priložnost poslušati prvič pred nekaj leti v Katoliškem domu skupno z orkestrom Glasbene Maticice).

Na sporedu so bile skladbe najbolj znanih baročnih mojstrov: Sonata v f-duru za kljunasto flavto, oboo in basso continuo G. Ph. Telemanna, Bachova sonata v e-molu za flavto in basso continuo, Naudotov trio v c-duru za kljunasto flavto, oboo in basso continuo, Purcelllove Twelve Lessons from »Musick's Handmaid« za čembalo in pa Telemannov kvartet v d-molu za čelo, flavto, oboo in čembalo.

Ze takoj ob prvem nastopu so imeli poslušalci vtis, da gre za izredno fino sozvočje posameznikov, ki jim dialog poteka v posebni prijaznosti in čisti barvitosti. Posebno novost je predstavljala zvočnost renesančne »kljunaste« flavte, ki jo je odlično »obravnava« Miloš Pahor (povečini v pogovoru z igrivo Sperandijev oboo). Gasperinijev čelo se je med sogovornike vrival s pestro modulacijo. Dina Slama je pri čembalu krepko podčrtavala vlogo »opornika«, a v Purcelllovih »Lekcijah« razodela skrivnost interpretacije s prepričljivo zamaknenostjo (skoro bi rekli: z otroško zavzetostjo).

Dolga izkušnja, temeljita glasbena razgledanost, globoka občutljivost in pa posrečena ulitost ansambla nam je s tem koncertom omogočila, da smo odkrili edinstveno podobo baročnega glasbenega izraza. K temu je dosti pripomoglo dejstvo, da smo koncert poslušali v dvorani, ki je v zvočnem in okvirnem pogledu za take manifestacije najbolj primerna.

Številno občinstvo je »Tržaški baročni ansambl« dobesedno nalezljal, zato je ob koncu vsake skladbe, posebno pa še po končanem koncertu izvajalce nagradilo s krepkimi aplavzi.

m. r.

ter jih vzpodbuja v delu za skavtske ideale.

★

JAMBOR št. 1, 2 in 3

Isto poslanstvo kot »Planika« na Goriškem vrši na Tržaškem list »Jambor«.

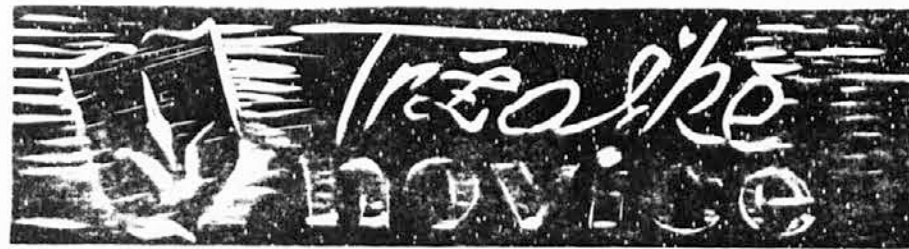
V prvi številki se čuti še odsev počitnic, saj najdemo v njej opis izleta na Stol v Karavankah in v Beneško Slovenijo. Tehne misli prinaša neke vrste uvodnik »Skupnost v skavtizmu«. V vseh treh številkah srečujemo zanimivo kroniko »Novice doma in po svetu« ter spis v nadaljevanjih »Poglejmo nazaj!«, ki je dejansko zgodovina slovenskih tržaških skavtinj.

Druga številka ima božično vzdušje. Članek »Skavt ljubi« je načelno vsebine, poučnega značaja pa sta sestavka »Jame« in »Vitalnostna vprašanja«.

Tretja številka nosi novoletni pečat. Na začetku so voščila prof. Ivana Theuerschuha, duhovnih vodij g. Marija Gerdola in dr. Jožeta Prešerna ter gđ. Vere Lozci. Duhovni poglobitvi je namenjen članek »Bodi pripravljen«. O zvezdah se kar strokovno razpiše Beli jastreb. Prav posrečen je tudi spis, kako opremiti skavtski sedež.

List »Jambor« je zelo živahno pisana in pestra publikacija, ki jo krasijo številne risbe. Vsem, ki pri njej sodelujejo, gre vse priznanje, kajti za take vrste list je treba imeti kar precejšnjo mero domiselnosti. Tržaški skavti in skavtinje jo gotovo imajo.

—Jk



Redna seja izvršnega odbora Slovenske skupnosti

V sredo 12. januarja 1972 se je sestala redna seja izvršni odbor Slovenske skupnosti, da bi proučil trenutni politični položaj. Politični tajnik dr. Drago Stoka je poročal o političnem delu v preteklih dneh. Glavni poudarek je bil na pismu, ki ga je Slovenska skupnost poslala novemu državnemu poglavarju in v katerem ga seznanja s še nerešeno slovensko problematiko.

Izvršni odbor se je nato podrobno seznanil z vprašanjem poštnega poslovanja v Sv. Križu, kjer zadevni urad ne razpolaga z osebjem, ki bi zadovoljivo obvladalo slovenski jezik.

Izvršni odbor je potem pretresal vprašanja v zvezi s prihodnjimi občinskimi volitvami v Trstu, ki so zaradi intenzivnega političnega položaja v državi lahko ponovno preložene. Slovenska skupnost pa je vsekakor pripravljena, da slovenskim volivcem poda pozitiven obračun svojega dosedanjega dela ter pričakuje zato od javnosti nadaljnje zaupanje.

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je razpravljal tudi o volitvah v kmečko bolniško blagajno. To bodo prve volitve te vrste po mnogih letih komisarske uprave. Nadalje so bila na sporedu še vprašanja v zvezi z ureditvijo položaja slovenskih profesorjev, šolske zakonodaje, šolskih zavodov itd., o katerih je poročal prof. Sah. Končno je izvršni odbor po poročilu dr. Legiše razpravljalo o turistični ustanovi v Sesljanu, o slovenskem veterinarju na Krasu, o delu v raznih komisijah in drugih problemih.

Devin raste v svojem prebivalstvu od leta do leta. To kažejo tudi številke rojstev in smrti v devinski župniji. V letu 1971 smo imeli 19 novorojenčkov, 11 dekčkov in 8 deklic; 9 novorojenih v slovenskih družinah, 7 v italijanskih in 3 v mešanih družinah. Umrlo je 7 oseb, 5 v slovenskih in 3 v italijanskih družinah.

V istem ritmu rastejo v Devinu tudi nove hiše, enodružinske in večstanovanjske.

V največje veselje pa nam je, da je to zimo prvi nas prišlo do živahnega in resnega kulturnega delovanja, seveda v okviru posebno težkih razmer, v katerih živimo v tem kraju.

V soboto 15. januarja je kulturni krožek S. D. Devin-Stivan priredil v župnijski dvorani »Večer slovenskih balad in romanc«. Na večeru je nastopil najprej novostanovljeni dekleški zbor enajstih slovenskih mladenk iz Devina, ki so pod vodstvom mladega pevovodje Hermana Antoniča pogumno in res lepo zapele tri narodne pesmi.

Kot recitator slovenskih balad in romanc je nastopil v vsem svojem dovršenem gledališkem slogu član SG iz Trsta Stane Raztresen ob spremljavi kitarista T. Možine. Njegov nastop je nudil Devincem zares izreden užitek v tako prepričljivih glasovnih in gibalnih izražanjih in pravo odkritje velikega bogastva, ki je skrito v narodnem blagu.

Ob koncu večera je nastopil tudi moški zbor »Fanteje izpod Grmade« pod vodstvom I. Kralja. Ta zbor dobro poznamo, saj je tako rekoč naš, ker vadi v naši župnijski dvorani. Njegovo izvajanje je bilo tudi t. pot prijetno in dovršeno.

Ob koncu večera je nastopil tudi moški zbor »Fanteje izpod Grmade« pod vodstvom I. Kralja. Ta zbor dobro poznamo, saj je tako rekoč naš, ker vadi v naši župnijski dvorani. Njegovo izvajanje je bilo tudi t. pot prijetno in dovršeno.

Ob koncu večera je nastopil tudi moški zbor »Fanteje izpod Grmade« pod vodstvom I. Kralja. Ta zbor dobro poznamo, saj je tako rekoč naš, ker vadi v naši župnijski dvorani. Njegovo izvajanje je bilo tudi t. pot prijetno in dovršeno.

Ob koncu večera je nastopil tudi moški zbor »Fanteje izpod Grmade« pod vodstvom I. Kralja. Ta zbor dobro poznamo, saj je tako rekoč naš, ker vadi v naši župnijski dvorani. Njegovo izvajanje je bilo tudi t. pot prijetno in dovršeno.

Tudi v Avstraliji pojavi rasizma

Nadškof v Melbournu msgr. Knox je obsodil ravnanje avstralskih oblasti, ker omejujejo priseljevanje iz Afrike in Azije v korist belim priseljencem. Nadškof pravi, da ravna avstralska vlada nedosledno, če obsoja rasizem v drugih deželah, kot na primer v Južni Afriki, če ga pa v odnosu do priseljencev sama izvaja.

mu državnemu poglavarju in v katerem ga seznanja s še nerešeno slovensko problematiko.

Izvršni odbor se je nato podrobno seznanil z vprašanjem poštnega poslovanja v Sv. Križu, kjer zadevni urad ne razpolaga z osebjem, ki bi zadovoljivo obvladalo slovenski jezik.

Izvršni odbor je potem pretresal vprašanja v zvezi s prihodnjimi občinskimi volitvami v Trstu, ki so zaradi intenzivnega političnega položaja v državi lahko ponovno preložene. Slovenska skupnost pa je vsekakor pripravljena, da slovenskim volivcem poda pozitiven obračun svojega dosedanjega dela ter pričakuje zato od javnosti nadaljnje zaupanje.

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je razpravljal tudi o volitvah v kmečko bolniško blagajno. To bodo prve volitve te vrste po mnogih letih komisarske uprave. Nadalje so bila na sporedu še vprašanja v zvezi z ureditvijo položaja slovenskih profesorjev, šolske zakonodaje, šolskih zavodov itd., o katerih je poročal prof. Sah. Končno je izvršni odbor po poročilu dr. Legiše razpravljalo o turistični ustanovi v Sesljanu, o slovenskem veterinarju na Krasu, o delu v raznih komisijah in drugih problemih.

Devin

Devin raste v svojem prebivalstvu od leta do leta. To kažejo tudi številke rojstev in smrti v devinski župniji. V letu 1971 smo imeli 19 novorojenčkov, 11 dekčkov in 8 deklic; 9 novorojenih v slovenskih družinah, 7 v italijanskih in 3 v mešanih družinah. Umrlo je 7 oseb, 5 v slovenskih in 3 v italijanskih družinah.

V istem ritmu rastejo v Devinu tudi nove hiše, enodružinske in večstanovanjske.

V največje veselje pa nam je, da je to zimo prvi nas prišlo do živahnega in resnega kulturnega delovanja, seveda v okviru posebno težkih razmer, v katerih živimo v tem kraju.

V soboto 15. januarja je kulturni krožek S. D. Devin-Stivan priredil v župnijski dvorani »Večer slovenskih balad in romanc«. Na večeru je nastopil najprej novostanovljeni dekleški zbor enajstih slovenskih mladenk iz Devina, ki so pod vodstvom mladega pevovodje Hermana Antoniča pogumno in res lepo zapele tri narodne pesmi.

Kot recitator slovenskih balad in romanc je nastopil v vsem svojem dovršenem gledališkem slogu član SG iz Trsta Stane Raztresen ob spremljavi kitarista T. Možine. Njegov nastop je nudil Devincem zares izreden užitek v tako prepričljivih glasovnih in gibalnih izražanjih in pravo odkritje velikega bogastva, ki je skrito v narodnem blagu.

Ob koncu večera je nastopil tudi moški zbor »Fanteje izpod Grmade« pod vodstvom I. Kralja. Ta zbor dobro poznamo, saj je tako rekoč naš, ker vadi v naši župnijski dvorani. Njegovo izvajanje je bilo tudi t. pot prijetno in dovršeno.

Misijska zavzetost slovenskih župnij na Koroškem

53 župnij na Koroškem je v letih 1962-71 podpiralo 123 misijskih bogoslovcev. Župnija Sele je sama podpirala kar 15 bogoslovcev v misijskih deželah.

Goriški sindikat in šolske zadeve

Dne 13. januarja se je vršila četrta redna seja izvršnega odbora Sindikata slovenskih šolnikov v Gorici. Dnevni red je obsegal več točk, ki zanimajo naše šolnike in našo javnost. 1. Seznan z mnogovrstnimi pri usposobljenostnih izpizih. 2. Vprašanje rednega učnega mesta za italijanščino na slovenski gimnaziji-liceju v Gorici. 3. Zakon št. 1074, ki ga je objavil Uradni list št. 319 dne 6. decembra 1971. 4. Priobčanje člankov, ki kritično obravnavajo položaj na slovenskih šolah v Gorici. 5. Vprašanje nezasedenih ravnateljskih mest na srednjih in osnovnih šolah, kakor tudi mesta šolskega nadzornika. 6. Neljuba polemika v zvezi z odpustitvijo prof. Marijana Komjanca.

Izvršni odbor je pri obravnavanih vprašanjih zavzel svoja stališča. Glede poučevanja italijanščine na gimnaziji-liceju je dejstvo to, da na tem zavodu za pouk italijanščine ni določena redna stolica. Zato se pač nobeden redden profesor italijanščine ne poteguje za to mesto. Od tod dejstvo, da morajo poučevati italijanščino na gimnaziji-liceju zmeraj le suplenti.

Zakon 1074 predvideva, da se bodo vršili posebni habilitacijski tečajji za profesorje srednjih šol. Kdor bo na koncu tečaja uspešno položil izpit, mu bo priznana usposobljenost. Za slovenske šole so predvideni posebni tečajji v slovenskem jeziku. To bo omogočilo vsem profesorjem dobre volje, da lahko dobijo habilitacijo.

V zadnjih časih so se pojavili številni članki, ki kritično obravnavajo položaj na slovenskih šolah v Gorici. Sindikat vabi avtorje takih člankov, naj predstavijo svoje predloge vodstvu sindikata, ki je pripravljeno vzeti v pretres vse probleme v zvezi z našim šolstvom.

Po obstoječih zakonih mora vsaka šola

imeti svojega ravnatelja. V tem pogledu je slovenska šola zastopljena, ker nima redno nameščenih ravnateljev bodisi na srednjih bodisi na osnovnih šolah. Imamo tudi pravico do šolskega nadzornika. Sindikat si bo prizadeval, da naša šola doseže to, kar ji pritiče po zakonu.

V zvezi z neljubo polemiko med go. ravnateljico Simsič-Lojkovo in katehetom g. Marijanom Komjancem sindikat slovenskih šolnikov v Gorici ugotavlja, da taka polemika škoduje ugledu naše šole in da je naloga voditeljev šolskih zavodov koordinirati delo na šoli in uglaševati eventualne spore.

V zvezi s tem sporom je izvršni odbor sindikata objavil poseben »protest«, ki smo ga dobili tudi mi. Toda mi ga ne bomo objavili iz naslednjih razlogov:

1. Casnikarsko ni »fair«, to je ni lojalno, da se pri objavi uradnih sporočil daje prednost določenim časopisom pred drugimi. Tako je npr. Primorski dnevnik objavil »Protest« že v petek 14. januarja, mi pa smo tekst dobili šele naslednji teden.

2. Mnenja smo, da mora tudi sindikat imeti vlogo pomiritelja v morebitnih sporih na šoli. V omenjenem »Protestu« pa je sindikat zavzel povsem pristransko stališče in s tem spor zaostрил. Mi pa ne maramo sporov na šoli razpihavati. (Ured.)

J. JK.

(17)

V KRALJESTVU SV. ŠTEFANA

Leta 1957 so arheologi odkrili tudi temeljne zidove svetišča, ki je bilo posvečeno egiptovski boginji Izidi (Isis). Pri tem svetišču se je pričela tudi cesta proti Sopiani (današnje mesto Peč), ki so jo Rimljani iz strateških razlogov mojstrsko začrtali in še bolj mojstrsko zgradili.

V srednjem veku v 14. stoletju sta nastala frančiškanska cerkev in frančiškanski samostan, ki pa danes ne pripada več frančiškanskemu redu. Tudi semeniško poslopje, izrazito baročna stavba, ne služi več svojemu namenu.

Je pač to nekaj vsakdanjega v življenju Cerkev: ko nekaj zgradi ob pomoči požrtvovalnih vernikov, vzbudi poželenje tistih, ki niso ničesar prispevali in bi radi samo uživali sadove drugih. Tako se v

zgodovini Cerkev ponavljajo razlastitve vse od časov protestantske reformacije: ona gradi, drugi pa se okoriščajo z njenimi napori.

Pa je morda za Cerkev tudi tako prav: ko postane bogata na poslopih in posevkih, izgubijo njeni predstavniki čut za socialne potrebe bližnjega. In potem se Bog posluži tistih, ki sčasoma pokažejo, da je bila zanje socialna revolucija tudi se pretveza za lasten dvig v družbi, da očisti svojo ustanovo vsega, kar ni v skladu z evangelijem.

MED PORABSKIMI SLOVENCMI

Sombatelj je po železnici povezan z Gradcem na avstrijski strani. Tik pred mejo leži Monošter — Madžari mu pravijo Szentgotthard — gospodarsko in kulturno središče Porabskih Slovencev. Posebni občutki so me obhajali, ko sem izstopil na železniški postaji. Toliko sem že slišal o teh Slovencih, ki jim tudi čas po letu 1945 ni prinesel združenja z matičnim narodom. Ostali so pod Madžari.

Porabski Slovenci se morajo še vedno

ukvarjati z najbolj osnovnimi vprašanji, ki so pomembna za obstoj manjšine. Najtežji je problem slovenskega šolstva in

vzgoje otrok v materinem jeziku. V Zvezni županiji, kjer Porabski Slovenci živijo, poučujejo slovensščino na 14 šolah,

Sestanek somišljenikov Slov. skupnosti v Bazovici

Dne 14. januarja je bil v Bazovici sestanek somišljenikov Slovenske skupnosti, katerega sta se udeležila tudi tržaški občinski odbornik dr. Dolhar ter tržaški pokrajinski odbornik inž. Sosič.

V začetku sestanka je dr. Stoka podal daljše poročilo o delovanju Slov. skupnosti v preteklem letu. Dalj časa se je ustavil pri obisku slovenskih predstavnikov pri predsedniku Colombu; govoril je o perspektivah, ki jih je ta obisk odprl.

Dr. Dolhar in inž. Sosič sta govorila predvsem o problemu proste razprodaje mleka na Tržaškem. Izrazila sta prepričanje, da bo vprašanje ustrezno rešeno, tako da ne bodo mlekarji in mlekarice utrpeli nobene škode. Treba pa je na ta problem gledati stvarno in se organizirati bolj učinkovito, je rekel odbornik dr. Dolhar.

Govor je bil nadalje o problemih, ki zadevajo domače prebivalstvo. O teh je spregovoril tudi predstavnik Slovenske skupnosti v openski konzultni Milan Vrevec, ki je prisotnim razčlenil program skupnosti v krajevnem svetstvu. Program je zelo stvaren in pozitiven. Vsi prisotni so se strinjali z njim, saj predvideva dvojezično poimenovanje vseh vasi, krajev in ulic, ureditev prometnih zvez, izboljšanje šolskih prostorov na področju konzulte in javnih uslug. V programu je tudi zahteva po ureditvi jusarskih pravic, ki naj pridejo v last našega človeka.

Za samo Bazovico pa predvideva program Slovenske skupnosti postavitev avtobusne čakalnice, telefonske kabine itd.; poskrbi naj se za asfaltiranje cest, za cestno razsvetljavo, za čiščenje kanalizacije, namestitve nabiralnikov za smeti; popravi naj se poslopje osnovne šole; poskrbi naj se za napeljava električne luči do nogometnega igrišča; občina naj prispeva za spomenik padlim; namesti naj se delegata, ki obvlada slovenski jezik.

FINZGARJEV DOM NA OPCINAH

V nedeljo 30. januarja ob 17. uri

Jaka Stoka

TRIJE TICKI

Burka v dveh dejanjih

Gostuje Slovensko gledališče iz Trsta

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 30. jan. do 5. febr. 1972

Nedelja: 9.45 Kmetijski razgledi. 11.00 Otroška matineja. 11.55 Mestece Peyton. 18.10 Vesna - slovenski film. 20.30 M. Pugalj: Splavljenca, tv komedija.

Ponedeljek: 17.55 Zogica Marogica. 20.30 Leif Banduro: William, se ti nikdar ne bojiš?

Torek: 17.45 Afrika kliče. 19.05 Delo z računalniki. 20.30 Kaj se je zgodilo z Baby Jane - ameriški film.

Sreda: 17.50 Doktor Dolittle. 18.30 Velebit, stavec sivolasi. 19.20 S kamero po svetu. 20.35 A. Senoa: Diogenes. 21.15 Po sledih napredka.

Četrtek: 14.00 Sapporo: Začetek olimpiade. 15.00 Sapporo: Hokey. 17.45 Veseli tobogan: Laško. 18.30 Boj za obstanek. 21.30 Zimska olimpijada v Sapporu.

Petek: 14.00 Sapporo: Hokey, sankanje, bob. 15.35 Tek na 30 km. 17.30 Veliki in majhni. 18.30 Ivan Cankar. 18.45 Vzgojni problemi. 19.00 Mestece Peyton.

Sobota: Sapporo: hokey, smuk za ženske, hitrostno drsanje. 17.25 Košarka Borac: Lokomotiva. 21.05 Oddelek S. 21.55 Olimpijada v Sapporu.

toda učiteljem manjka strokovna izobrazba, saj na nobenem madžarskem učiteljsku bodočih učiteljev ne pripravljajo za pouk slovensščine. Edino nadaljnjo izobrazbo in spopolnjevanje v slovenskem jeziku dobijo ti učitelji na vsakoletnih tečajih za učitelje srbohrvaškega in slovenskega jezika v Jugoslaviji.

Monošter leži ob reki Rabi, ima okrog 4.000 prebivalcev, državno gimnazijo, tovarno za svilo, za tobacne izdelke, za kose, motike in lopate. Stopim v cerkev. Napis na pročelju pove, da so jo pozidali cistercijanci. Posvečena je Marijinemu vnebovzetju. Na eni izmed spovednic najdem napis: Spovedujem v madžarsčini in slovensščini.

»Sem že dober.« si mislim. Končno si lahko pomagam tudi s svojim jezikom! Poiščem mestno župnišče. Kakšno zadovoljstvo me prešine, ko mi odpre vrata sam župnik. Je Slovenec, doma iz Prekmurja, znan slikar. Piše se Janoš Klonfar. Pogovor hitro steče.

(se nadaljuje)



Sv. maša za goriške časnike

Sledeč večletni tradiciji je goriški nadškof tudi letos povabil goriške časnike ter tiskarske nameščenice in delavce k sv. maši, ki je vedno okrog praznika sv. Frančiška Saleškega, patrona časnika. Po novem bogoslužnem koledarju se ta praznik obhaja 24. januarja, na smrtni dan svetnika.

Sv. maša je bila dan kasneje na večer v škofijskem dvorcu. Opravi jo je nadškof msgr. Cocolin v somaševanju z urednikoma tednika »Voce Isontina« in odgovornim urednikom našega lista msgr. dr. F. Močnikom. Med mašo je g. nadškof opozoril zbrane časnike na veliko odgovornost, ko tiskano besedo posredujejo drugemu in od njih zavisi, na kak način jo posredujejo in kako oblikujejo mišljenja bralcev ob dnevnih dogodkih. Za zgled jim je pokazal dva velika pisane besede sv. Pavla apostola in sv. Frančiška Saleškega.

Po sv. maši je imel goriški nadškof tiskovno konferenco; razpravljal je o temi: »Načela in vidiki pri upravljanju cerkvenega premoženja«.

Najprej je postavil načelo, da je Bog dal človeku zemeljske stvari ne le v lastno uporabo, temveč da so jih deležni tudi drugi. Pri tem nas mora voditi pravičnost, spremljana od ljubezni. To velja tudi za cerkveno imetje. To ni last škofa ali župnikov; oni ga morajo le pametno uporabljati v korist vseh. Namen tega imetja mora biti dušnopastirska dejavnost in krščanska dobroteljska. Zato je nesprejemljivo stališče, naj si vsaka cerkvena skupnost pomaga kot ve in zna. Bogatejši župnije bi morale deliti svoje blagostanje z bolj revnimi. To naj velja tudi za goriško nadškofijo. Za začetek naj bi se služabniki Cerkve otresli navezanosti na bogastvo tega sveta. Ko bodo enkrat v tem uspeli, bodo zmožni tudi dati od tega, kar so in kar imajo. Na ta način bodo najbolj učinkovito pričevali o Kristusu v sedanjem svetu.

Misijonar J. Cukale na Goriškem

Od srede 19. januarja do ponedeljka 24. t. m. se je mudil na Goriškem slovenski misijonar Jože Cukale, ki že 22 let deluje med Bengalci blizu mesta Kalkute v Gangesovi delti. Imel je predavanja na petih krajih ter povsod s svojim simpatičnim nastopom in živahno besedo ter barvnimi diapozitivni prisotno občinstvo vnel za misijonsko misel.

Prišel je najprej v Števerjanu. Kljub močni poledici je prišlo g. misijonarja poslušati kar dosti ljudi. V četrtek je obiskal Podgorje. Tudi tam se je župnijska dvorana lepo napolnila s hvaležnimi poslušalci. Naslednji dan je šel v Sovodnje. Najprej je imel sv. mašo, nato pa predavanje v prostorih, ki jih je rade volje dala na razpolago občinska uprava. V soboto zvečer je predaval v Doberdolu. Odziv občinstva je bil prav dober.

V nedeljo 23. januarja je dopoldne najprej pridigal pri slovenski sv. maši na Travniku, nato šel še enkrat v Doberdolu, kjer je imel sv. mašo s pridigo, popoldne pa je nastopil v Katol. domu v Gorici.

Vsi smo bili presenečeni nad veliko udeležbo, saj je bila dvorana skoraj popolnoma zasedena. V odmoru je g. misijonar odgovarjal na številna vprašanja, misijonski večer pa zaključil z Zdravamarijo v bengalskem jeziku.

G. misijonar je bil prevzet nad toplino, s katero so ga sprejemali naši ljudje na Tržaškem in Goriškem. Doživel je toliko izrazov pozornosti in naklonjenosti, da tega ne bo vse preostalo življenje pozabil. Med našimi kraji in njegovim misijonom se je zgradil duhovni most, ki bo njemu v pomoč, nam pa v vzpodbudo pri delu za misijone.

Poslanica goriškega nadškofa za dan katoliškega tiska

Ob dnevu katoliškega tiska, ki se bo obhajal to nedeljo, je goriški nadškof msgr. Cocolin naslovil na škofijsko občestvo posebno poslanico, v kateri pojasnjuje važnost in pomen katoliškega tiska tako v škofijskem kot državnem merilu. Zadnji koncil je prizval vernike, naj berejo in širijo katoliški tisk, da bodo znali dogajanje doma in po svetu presojati v luči krščanskih načel. Temu poslanstvu služita v škofijskem obsegu tednika »Voce Isontina« in »Katoliški glas«, v državnem pa dnevnik »Avvenire«.

Ker ima katoliški tisk tudi to poslanstvo, da služi dialogu Cerkve s sedanjim svetom, je potrebno, da ga verniki berejo, ker drugače ne bodo prišli v posest vrednot, ki jih katoliški tisk oznanja. »Hvaležen sem,« pravi g. nadškof, »urednikom in sodelavcem obeh goriških katoliških tednikov za opravljeno delo kakor tudi vsem, ki ju širijo. Nadaljujmo z delom za katoliški tisk, da bo to dragoceno sredstvo družbenega obveščanja vedno bolj uspešno oblikovalo občestvenega duha v naši Cerkvi.«

ZA KMETOVALCE

Novi predpisi za prodajo jajc

Na podlagi zakona z dne 3. maja 1971 št. 419 o »Izvajanju skupnostnega pravnika št. 1619/68 in št. 95/69 glede določb o komercializaciji jajc« so vsi kokošerejci, ki pridelujejo jajca za potrošnjo in katera oddajajo trgovcem na debelo in na drobno, dolžni klasificirati jajca po kakovostnih razredih (Kategorija A - sveža jajca, kategorija B - drugorazredna ali shranjena jajca, kategorija C - jajca za industrijsko uporabo) in na kategorije po teži (od 70 do 45 gramov).

Podatki glede kakovosti in teže bodo morali biti na jajcih jasno označeni, tako da bodo potrošniki natančno vedeli, kakšna jajca lahko kupijo. Jajca bo odbirala in klasificirala posebna komisija v centrih za embalažo, ki jih bodo ustanovili na zahtevo posameznih pridelovalcev.

Zgornje določbe ne veljajo za pridelovalce, ki prodajajo jajca neposredno potrošnikom za njihovo osebno porabo kot tudi ne za pridelovalce, ki prodajajo jajca neposredno na krajevnih tržnicah.

Za ustanovitev embalažnih centrov morajo posamezni pridelovalci vložiti prošnje na kolkovanem papirju pri Pokrajinskem kmetijskem nadzorništvu, katero bo skupno s posebej imenovano komisijo ugotovilo, ali omenjeni centri ustrezajo zakonskim predpisom. Za kršilce zakonskih predpisov so predvidene precejšnje upravne kazni.

Za vsako nadaljnje pojasnilo o izvajanju zakona o komercializaciji jajc se lahko posamezni pridelovalci obrnejo na Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvu v Trstu, ul. Ghega 6 v času uradovanja.

OBVESTILA

Lepaki za nedeljo katoliškega tiska so na voljo na upravi našega lista. Prosimo gg. dušne pastirje iz Gorice in okolice, da jih do sobote dvignejo in postavijo v svojih farah na vidno mesto.

S. D. Velox iz Standreža obvešča, da bo v ponedeljek 31. januarja v prostorih Župnijskega doma v Standrežu občni zbor, ki se bo začel ob 20. uri. Vabljeni člani in prijatelji društva.

Šesti abonmajski koncert Glasbene Matice v Trstu bo v sredo 2. februarja v Kulturnem domu v Trstu ob 20.30. Nastopi Zagrebški kvartet. Rezervacija in prodaja vstopnic je v pisarni Glasbene Matice (ul. R. Manna 29, tel. 418605) od 10. do 12. in od 16. do 18. ure ter eno uro pred pričetkom koncerta pri blagajni Kulturnega doma.

Dnevnik Anamarije. Pri »Ognjišču« v Kopru je izšel prevod zelo zanimive vzgojne knjige »Dnevnik Anamarije«, ki jo je v francoščini spisal znani duhovnik Michel Quoist. Nekaj izvodov te knjige je na razpolago tudi na upravi našega lista. Knjiga, ki je okusno vezana in ima 290 strani, stane 1.000 lir. Knjigo zelo priporočamo.

DAROVI

Za tiskovni sklad »Katol. glas«: Iva Stibilj-Galassi 7.500; R. R., Gorica, 1.500 lir.

Za Zavod sv. Družine: ob 96-letnici Emilije Prinčič M. D. 1.500; Iva Stibilj-Galassi 7.500; L. D. 10.000; N. N. 5.000; za gradnjo novega zavoda: družina Perat iz Pevme namesto cvetja na grob Stefana Široka 5.000; Iva Stibilj-Galassi 7.500; Robert Daneu, Opčine, 1.000 lir.

Za Alojzijeve: M. Z. 5.000; ob 96-letnici Emilije Prinčič M. D. 1.500; Iva Stibilj-Galassi 7.500 lir.

N. N. iz Gorice je daroval za misijonarja J. Cukaleta 100.000 lir in prav toliko v sklad za slovenske misijonarje.

Za Marijanišče na Opčinah: namesto cvetja na grob teti Angeli Pernarčič družina Terčon iz Nabrežine 10.000; N. N., Trst, 3.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Obertr in počastitev spomina umrle Vide Colja 1.000 lir.

Za cerkvico v Ferlugah: Stubelj Alojz 5.000; Andolšek Ernesta 1.000; družina pokojne Erneste Andolšek v njen spomin 10.000; Antler Silvano ob krstu malega Fabija 1.000; Rihard Čok ob krstu sinčka Fabija 5.000 lir.

Za prizidek teol. fakultete v Ljubljani: Mara Germek v spomin dr. Jakoba Ukmarja 2.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Zahvala

Ob svojem povratku v bengalski misijon se misijonar p. Jože Cukale SJ vsem rojakom na Tržaškem in Goriškem iskreno zahvaljuje za izkazano gostoljubje in topel sprejem. Zelo ga je ganila velika pozornost, ki jo je bil kot Kristusov služabnik deležen na vsakem koraku in ki je prišla do izraza v veliki udeležbi na njegovih predavanjih, v darovih za njegov misijon in v drugih številnih izrazih naklonjenosti do njegove osebe. Vsem rojakom, ki so ga v teh dneh spoznali in se po njem seznanili s problemi Bengalije, se priporoča v molitve, pa tudi za materialno pomoč. Sam bo v bodoče redno seznanjal zamejske Slovence o svojem delu po našem listu, osebno pa vse svoje dobrotnike in znance, ki jih je sedaj res že veliko število, vključeval v svojo dnevno duhovniško molitev in se jih spominjal pri oltarju Gospodovem.



Odbojka. Tretja tekma »Meddeželne serije D«, ki jo je goriška Olimpia preteklo soboto igrala proti ekipi ACEGAT iz Trsta, je dala čisto drugačno sliko kot prejšnja. Kljub temu, da je bilo srečanje izgubljeno z 1:3 (8:15, 11:15, 15:12, 5:15), so igralci zadovoljili, ker so se borili žilavo in z voljo do zmage. Nasprotnik se je moral krepko potruditi, da jih je premagal (in rezultata drugega in tretjega seta to dokazujeta).

Mladinci so odigrali svojo zadnjo tekmo v Vidmu proti Reanese. Gladko so zmagali s 3:0 (15:5, 15:5, 15:6). Skoda, da so izgubili prvo tekmo proti Reanese. Tako bi bili prvi (sedaj so drugi) in bi se udeležili deželne faze.

Vse prijatelje slovenskega katoliškega tiska iz Gorice in okolice vabimo na

PRIREDITEV V KORIST NAŠEGA KATOLISKEGA TISKA

ki bo v nedeljo 30. januarja ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici. Na sporedu je igra v treh dejanjih

»PRICE«

ki je vzeta iz sodobnega indijskega življenja. Izvajala jo bo igralska skupina katoliškega kulturnega društva »Hrast« iz Doberdola. Pred igro in v odmorih med posameznimi dejanji bo

SREČOLOV

s številnimi in dragocenimi dobitki v korist našega slovenskega tiska.

Ker gre za tako zelo važno zadevo, ki veliko pripomore k stalnemu obveščanju slovenskih katoličanov na Primorskem, smo prepričani, da bo dvorana Katoliškega doma tudi to pot polno zasedena.

Razplet neljube zadeve na šoli

Kot poročajo tudi drugi časopisi, je goriški šolski skrbnik sam prevzel razsodbo v sporu med katehetom g. M. Kompancem in ravnateljico prof. R. Lojkovo. Zadevo je preiskala posebna sedemčlanska komisija, pri kateri je bil tudi član sindikata slovenskih šolnikov. Na podlagi razsodbe te komisije je šolski skrbnik dr. Matusecili izrekel g. katehetu ukor in ga suspendiral od pouka na šoli za pet mesecev.



Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Spored od 30. jan. do 5. febr. 1972
Nedelja: 8.05 Slovenski motivi. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 M. Haydn: Koncertantni kvintet. 11.15 T. Seliškar: »Jadra na robu sveta«. Dram. mlad. zgodba. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Staro in novo. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 14.45 »Klik-klak«. Radijska revija. 15.05 Glasba iz vsega sveta. 15.45 Miniaturni koncert. 16.30 Sport in glasba. 17.30 T. Pinelli: »Stilit«. Enodejanka. 19.00 Dunajski motivi. 19.30 Bednarik: »Pratika«. 20.30 Sedem dni v svetu. 21.00 Iz slovenske folklorne: »Ljudske pesmi«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.10 Pomeček s poslušavkami. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole (ponovitev). 18.50 Slavni orkestri. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.45 Zbor »E. Grion« iz Trziča. 20.35 Pesmi brez zatona. 21.00 Pripovedniki naše dežele: F. Palazzini: »Prava podoba«.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 A. Černigoj, umetnik in vzgojitelj. 19.20 Otroci pojó. 19.30 Nekoč je bilo... 19.45 Cowbojske balade. 20.35 Mozart: Don Juan, opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole (ponovitev). 19.10 Higiiena in zdravje. 19.30 Kristusov nauk v sodobnem svetu. 19.45 Zbor »Fantje izpod Grmade«. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Kulturni odmevi. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Nove plošče resne glasbe. 19.10 Zgodovina ital. pol. strank. 19.30 Pisani balončki, rad. tednik za najmlajše. 20.35 A. Leskovec: »Jurij Plevnar«. Drama.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.10 Pomeček s poslušavkami. 17.00 Ansambel »Pleiad«. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole (ponovitev). 18.50 Sodobni ital. sklad. 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Stefan Kocjančič«. 19.40 Poje Slovenski oktet. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.30 Zabavni orkester RAI-TV. 21.50 Folklorni plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 11.50 Veseli motivi. 12.10 A. Kuhelj: Svet leta 2000. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.55 Avtoradio. 16.10 Album operet. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Concertisti naše dežele. 19.10 Prosvetno društvo »V. Vodnik« iz Doline. 19.40 Komorni zbor RTV Ljubljana. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Slovenske balade: »Ubežni kralj«.

»Katoliški glas« v vsako slovensko družino!

Zahvala predsednika republike Leoneja

Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici je te dni prejelo od načelnika diplomatskega protokola italijanske republike pismo, v katerem je rečeno, da se predsednik republike Giovanni Leone iskreno zahvaljuje za prijazne čestitke ob njegovi izvolitvi.

VAZNO ZA NAROČNIKE! Zaradi splošnega dviga stroškov pri tiskanju in izdajanju smo bili primorani povišati naročnino našega lista od 3.000 na 3.500 lir za Italijo in od 4.000 na 4.500 lir za inozemstvo. V tujih valutah je naročnina sledeča: 8 USA oz. kanadskih dolarjev, 3 funtsterlinge, 180 avstrijskih šilingov, 7 avstralskih dolarjev, 25 nemških mark, 30 švicarskih frankov, 40 francoskih frankov in 380 belgijskih frankov.

Ponovitev igre »Trnuljčica« bo v torek 1. februarja ob 15.30 v Kulturnem domu v Trstu.

Slovensko gledališče v Trstu priredi v sodelovanju z Zvezo slovenske katoliške prosvete v Gorici in Slovensko prosvetno zvezo ter v sodelovanju z ustanovo EMAC iz Gorice dramo v enajstih prizorih

Tennessee Williams

TRAMVAJ POZELENJE

Igra bo v sredo 2. februarja ob 20.30 v gledališču »Verdi« v Gorici (abonma red A - mestni in red B - okoliški)

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad tolikimi izrazi sočutja ob izgubi naše drage

Fani Brešan

se iskreno zahvaljujemo č. duhovščini, družbenicam, pevcem, darovalcem cvetja ter vsem, ki so kakorkoli počastili spomin drage pokojnice in jo spremili na zadnji poti.

Zalujoča sestra Marija Brešan in ostali sorodniki

Gorica, Turin, Milan, 24. januarja 1972

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta in starega očeta

Štefana Širok

se iskreno zahvaljujemo zdravnikom, g. patru iz bolnice ter vsemu osebju za vso nego in skrb v času njegove bolezn. Nadalje se zahvaljujemo domačemu župniku Stanku Premrlu, darovalcem cvetja ter vsem, ki so se pogreba udeležili.

Zalujoči sin Anton, hčeri Stefa in Viktorija ter ostalo sorodstvo

Grgar, Pevma, Mestre, Padova, 25. januarja 1972

PROSVETNO DRUŠTVO ŠTANDREŽ DRAMSKI ODSEK

ponovi na izrecno željo v nedeljo dne 30. januarja ob 17. uri v župnijski dvorani v Standrežu komedijo v treh dejanjih

MRTVI NE PLACUJEJO DAVKOV

Režija A. Pregarc

EKUMENSKO POTOVANJE NA SLOVASKO IN ČESKO

21. - 30. avgust 1972

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Gorici in Trstu pripravlja za člane in somišljenike od 21. do 30. avgusta t.l. desetdnevno ekumensko potovanje za obisk krajev, ki so imeli v zgodovini našega pokristjanjenja posebno vlogo.

Pot nas bo vodila iz Gorice oziroma Trsta v Mariazell, na Dunaj, v Bratislavo, Velehrad, Brno, Olomouc do Prage. Na povratku se bomo ustavili med drugim v znanem kazenskem nacističnem taborišču Mauthausen in pri Gospe Sveti na Koroškem. Podrobnosti programa in ceno bomo v kratkem objavili.

Vpisovanje do 30. junija 1972: v Trstu pri dr. Angelu Kosmaču, župniku v Ricmanjih; v Gorici pri blagajniku ACM g. Arturju Koshutu, via Mameli 8.